

Lukáš 2:40 Dítě pak rostlo a sílilo naplňováno moudrostí a Boží milost byla s ním [na něm].

Ed – Výchova 106.3 On, Král slávy a nebeský Panovník, se stal děťátkem v Betlémě a na určitou dobu přijal roli bezbranného kojence v péči své matky.... Od chvíle, kdy začal samostatněji přemýšlet, však neustále rostl v milosti a poznání pravdy. (srv. Vy 64.7)

COL – Kristova podobenství 82.3 V dětství si počínal jako poslušné dítě. Mluvil a jednal s moudrostí odpovídající Jeho dětskému věku, nikoliv dospělého muže. Ctil své rodiče a plnil jejich přání úměrně svým dětským schopnostem tak, aby jim to bylo pomocí. Na každém stupni svého rozvoje byl dokonalý, projevoval jednoduchý, přirozený půvab bezhříšného života. Písmo svaté o jeho dětství říká: **Lukáš 2,40** "Dítě pak rostlo a sílilo naplňováno moudrostí a Boží milost byla s ním." O jeho mládí se pak píše: **Lukáš 2,52** "A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí." (srv. PM 40.4)

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 339.7 Toto je biblická definice posvěcení.... Je to pravda přijatá do srdce a prakticky uskutečňovaná v životě.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 339.8 Ježíš, myšleno jako člověk, byl dokonalý, přesto rostl v milosti. **Lukáš 2,52** "A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí." I ten nejdokonalejší křesťan může neustále růst v poznání a lásce k Bohu.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 340.1 2. Petrův 3,14.18a "Proto, milovaní, očekáváte tyto věci, vynasnažte se, abyste jím byli nalezeni v pokoji, bez poskvrny a bez úhony." "Rostte v milosti a poznání našeho Pána a Zachránce Ježíše Krista..."

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 340.2 Posvěcení není dílem okamžiku, určité hodiny nebo dne. Je to neustálý růst v milosti. Dnes nevíme, jak silný bude náš boj následujícího dne. Satan žije a je aktivní a každý den musíme vroucně volat k Bohu o pomoc a sílu, abychom mu mohli vzdorovat. Dokud bude satan vládnout, budeme muset přemáhat své já a překonávat nástrahy. Neexistuje žádné místo, kde bychom se mohli zastavit, žádný bod, k němuž bychom mohli dojít a říci, že jsme již zcela dosáhli cíle.

DA – Touha věků 71.1 Ježíš prožil svůj život na zemi v souladu s Bohem. Dokud byl dítětem, myslel a mluvil jako dítě. Boží obraz v Něm nebyl narušen ani náznakem hříchu. Přesto nebyl ušetřen pokušením. Obyvatelé Nazareta byli známí svou zkažeností. O jejich pověsti svědčí Natanaelova otázka: **Jan 1,46** "Může být z Nazareta něco dobrého?" V takovém prostředí byl Ježíš vystaven neustálým zkouškám. Musel být pořád ve střehu, aby si uchoval svou čistotu. Prošel všemi nástrahami, kterým musíme čelit my, aby nám mohl být příkladem v dětství, dospívání i ve zralém věku. (srv. TV 42.1-2)

FLB – Víra, kterou žiji 114.3 Jeho život a povaha byly odhalením či znázorněním dokonalosti charakteru, které může člověk dosáhnout, když se stane účastníkem božské přirozenosti a překoná svět prostřednictvím každodenních zápasů.

DA – Touha věků 71.2 Satan se neúnavně snažil Dítě z Nazareta přemoci. Ježíše od nejútlejšího věku chránili nebeští andělé, a přesto byl Jeho život neustálým bojem proti mocnostem zla. Jediný život prožitý na zemi bez hříchu by byl pro knížete temnot urážkou a velikou ranou. Využil všechny prostředky k tomu, aby Ježíše svedl. Nikdo z potomků lidstva už nebude nikdy povolán k tomu, aby žil svatým životem v tak ostrém souboji s pokušením jako náš Spasitel. (srv. TV 42.3)

ST – časopis Znamení doby, 10. května 1899, odst. 8 Když se Kristus stal člověkem, satan zajásal a provázel Jeho cestu všemi myslitelnými pokušeními. Ježíšovým údělem byla lidská slabost a slzy. On však hledal Boha. Modlil se celým nitrem, se silným pláčem a slzami a Bůh Jeho obavy slyšel. Lstivost nepřítel Ježíše nemohla polapit, dokud důvěřoval Bohu a byl poslušný Jeho slovům.

Žalm 17:4 Co se týče lidských skutků, podle slova tvých rtů jsem se chránil cest lupičů [zhoubce – BKR].

MYP – Poselství pro mladé 78.3 Nepřivolával pokušení, naopak se držel stranou od společnosti lidí, jejichž vliv byl zhoubný. Kristus se postavil na tu nejméně schůdnou cestu, po které kdy budou děti a mladí lidé povoláni jít.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.5 Rozuměl pokušením dětí, protože nesl jejich trápení a zkoušky. Jeho záměr jednat správně byl pevný a neochvějný. I když byl sváděn ke zlému, odmítl se být v jediném případě odchýlit od nejpřísnější pravdy a zásadovosti. Udržoval dokonalou synovskou poslušnost; Jeho neposkvrněný život však vzbuzoval závist a žárlivost u Jeho bratrů. Jeho dětství a mládí nebylo nijak pohodové a radostné. Jeho bratři v Něj nevěřili a rozčilovali se, že nejednal ve všem jako oni a nestal se jedním z nich v konání zla. V životě doma byl radostný, ale nikdy ne divoký. Vždy zachovával postoj žáka. Velkým potěšením Mu byla příroda a Bůh byl Jeho učitelem (The Signs of the Times, 30. července 1896).

DA – Touha věků 72.1 Ježíšovi rodiče byli chudí a žili z toho, co si vydělali každodenní namáhavou prací. Ježíš dobře znal chudobu, sebezapření i nedostatek. Tato zkušenost pro Něj byla ochranou. Jeho život byl plný práce. Využíval každé chvíle, a proto Mu nezbýval čas na pochybnou společnost a na zahálení, které otevírá dveře pokušení. Bránil se pokušiteli, jak jen mohl. Žádný zisk, záliba, úspěch či opovržení Ho nemohly vést ke špatnému činu. Měl moudrost rozpoznat zlo a sílu mu vzdorovat. (srv. TV 42.4)

DA – Touha věků 72.2 Kristus byl jediný, kdo kdy žil na zemi bez hříchu i přesto, že téměř třicet let strávil mezi bezbožníky v Nazaretě. To by si měli uvědomit zejména ti, kdo si myslí, že bezhříšný život závisí na prostředí, majetku či úspěchu. Právě pokušení, chudoba a protivenství napomáhají rozvoji čistoty a odolnosti. (srv. TV 42.5)

Lukáš 2:40 Dítě pak rostlo a sílilo naplňováno moudrostí a Boží milost byla s ním [na něm].